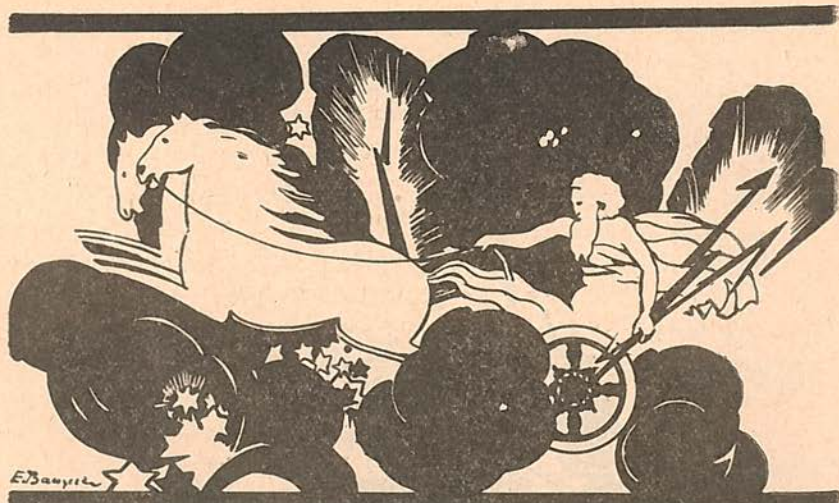

ЗАЩО ГЪРМИ СВЕТИ ИЛИЯ

Въ едно село живѣла бедна вдовица. Тя имала три сина: Петъръ, Павелъ и най-малкиятъ Илия. И тримата били добри и работни.

Презъ лѣтото дошли празниците Петровденъ и Павловденъ. Селянитѣ обичали синоветѣ на бедната вдовица и всички имъ отишли на гости: яли, пили, играли хоро и късно се разотишли.

Минали се нѣколко дни. Селянитѣ отъ сутринъ до вечеръ работили. Земята много родила и за тѣхъ настъпила тежка работа. Превозвали снопи отъ полето, вършели, брали динитѣ по бостанитѣ. Всѣки бързалъ всѣки тичалъ да свърши по-скоро.

Дошълъ Илинденъ. Ала кой да празнува! Всички били записани въ работа. Даже и вдовицата забравила, че синътъ ѝ има именъ день. Сѣтила се едва на другата сутринъ. Илия се много разсърдилъ.

— Какъ така всички да забравятъ именния ми день! Азъ на всѣкиго услужвамъ, помагамъ, а сега никой да се не сѣти за мене. Днесъ нѣма да работя!

Отъ ядъ Илия започналъ да търкаля камъни отъ върха на хълма надолу къмъ селото.

Селянитѣ се изплашили.